

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI

PRIMLJENO:

04-08-2022

Neposredno - predano pošti: 22
Obično-preporučeno: 2.8.2022
Pošta: Karlovec RG 238268857HR
Primjeraka: 2 priloga
Pristojbe: kn. državnim biljezima
Priloga: 2

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Zadarska 1 i 3

51000 RIJEKA

Na broj: 14 St-554/2018-167

STEČAJNI DUŽNIK: Stečajna masa iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN d.o.o.,
OIB: 63192655715, Rijeka, Markovići 21

RAZLUČNI VJEROVNIK: NPT CENTAR d.o.o., OIB: 89716087194, Samobor,
Hercegovačka 13, kojeg zastupa direktor Niko Pervan

stečajni postupak - rješenje nakon ročišta za diobu kupovnine

Ž A L B A RAZLUČNOG VJEROVNIKA

Na rješenje Trgovačkog suda u Rijeci,
broj: 14 St-554/2018-167, od 22. srpnja 2022.

1. Rješenjem naslovnog suda broj: 14 St-554/2018-167 od 22. srpnja 2022. rješeno je da se:

Iz iznosa kupovnine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli-Pola, zemljišnoknjižni odjel Pula:

- k.o. Štokovci, z.k.ul. 11629, k.č. br. 1264/2, 1264/3, 1264/4, 1264/5, 1264/6, 1264/7, 1264/8, 1264/9, 1264/10, 1264/11, 1264/12, 1264/13, 1264/14, 1264/15, 1264/16, 1264/17, 1264/18, 1264/19, 1264/20, 1264/21, 1264/22 i 1264/26

- k.o. Štokovci, z.k.ul. 7135, k.č. br. 1264/1, u naravi oranica 1395 m², k.č. br. 1264/23 u naravi oranica 194 m² i k.č. br. 1264/25 u naravi lokalna cesta asfaltirana 335 m² prije svega se u Stečajne mase iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN društvo s ograničenom odgovornošću za nekretnine i putnička agencija u stečaju Rijeka, Markovići 21, OIB: 63192655715, MBS: 040398450 **unose obračunati troškovi unovčenja u iznosu od 1.250.985,48 kuna**, dok će se 102.100,00 kn isplatiti razlučnom vjerovniku NPT CENTAR d.o.o., Hercegovačka 13, 10430 Samobor, OIB: 89716087194.

2. Razlučni vjerovnik pobija navedeno rješenje i izjavljuje žalbu zbog razloga navedenih u članku 353. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019).

Pobijano rješenje ima nedostataka, jer je nerazumljivo, proturječi samo sebi i navedenim razlozima i postoji proturječnost o odlučnim činjenicama između onog što se u rješenju navodi sa sadržajem isprava u postupku, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka koje se sukladno odredbi članka 10. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/2015, 104/2017), primjenjuju u stečajnom postupku.

3. Bitnu povredu odredbi parničnog postupka sud je počinio kad sukladno odredbi čl. 77. st. 2. Stečajnog zakona koji propisuje da: - **za stečajnog upravitelja ne može biti imenovana osoba koja bi morala biti izuzeta kao sudac u stečajnom postupku**, nije izuzeo stečajnu upraviteljicu u trenutku kada je kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika - stranke, angažirala za zastupnika - punomoćnika odvjetnika Marka Zagorca, svog zeta ili zatražila da angažira drugu osobu s kojom nije u sukobu interesa.

4. S obzirom da se sukladno čl. 10. Stečajnog zakona u stečajnom postupku primjenjuju pravila parničnog postupka, čl. 71. Zakona o parničnom postupku st. 3. propisuje:

Sudac ne može obavljati sudačku dužnost:

3) ako mu je stranka ili zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja ili mu je bračni drug, izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li brak prestao ili nije;

5. **Kako je dakle, stečajna upraviteljica angažirala zeta kao punomoćnika stranke koji joj je srodnik po tazbini do drugog stupnja, ona nije mogla biti imenovana za stečajnu upraviteljicu, odnosno nakon njegovog angažmana nije više mogla obnašati tu dužnost.**

6. U svezi navedenog sud je bio dužan izuzeti stečajnu upraviteljicu ili je upozoriti na izbor drugog odvjetnika. Kako je za tu činjenicu razlučni vjerovnik saznao tek u žalbenom postupku, zatražio je od suda da zbog grube povrede načela nepristranosti kao i sukoba interesa koju je namjerno počinila stečajna upraviteljica, upravo time što je za svog - zeta kao odvjetnika zatražila naknadu troškova, a i štete koju je počinila stečajnoj masi da je sukladno čl. 91. st. 2. SZ-a razriješi dužnosti i time uskrati pravo na nagradu.

7. Međutim sud nije postupio po zakonu niti po zahtjevu razlučnog vjerovnika već je za izbor odvjetnika pod točkom 29. rješenja naveo da nije ovlašten odlučivati o izuzeću odvjetnika, jer da ga je odobrila skupština vjerovnika, a njegovo ime stečajna upraviteljica javno je objavila u mišljenju koje je dao i koje je objavljeno na e-oglasnoj, pa je svim vjerovnicima bilo vidljivo o kome je riječ.

8. Time je sud dao pogrešno obrazloženje protivno utvrđenim činjenicama, navodima i samom SZ. Sud pogrešno navodi da nije ovlašten odlučivati o izuzeću odvjetnika, **jer izuzeće odvjetnika nije traženo nego stečajne upraviteljice sukladno čl. 77. st. 2. SZ-a.**, a na odluke koje donosi skupština vjerovnika, a nisu u

skladu sa zakonom sud ne da mora paziti nego ih mora ukinuti sve sukladno odredbi čl. 108. SZ-a. Uloga suda u stečajnom postupku je upravo da nadzire rad njegovih tijela koji mora biti u skladu sa zakonom. Objašnjenje suda da je ime odvjetnika kojeg je angažirala stečajna upraviteljica objavljeno u njegovom mišljenju na e-oglasnoj, pa su svi vjerovnici mogli vidjeti da se radi o Marku Zagorcu, pretpostavlja da sud drži da su time svi bili upoznati i da svi znaju da se radi o zetu stečajne upraviteljice, iako to nije bilo navedeno. Očito je da takvo pojašnjenje i shvaćanje je ograničeno na područje nadležnosti suda i pravne zajednice Rijeke gdje su poznate obiteljske veze i dobrodošle u sudovanju, a kako to i ovaj sud tumači.

9. Zbog pisanog objašnjenja sutkinje, predsjedniku VTS-a u pogledu angažiranja odvjetnika - zeta, a kako navodi da je: „**zahvaljujući njenoj osobnoj povezanosti s odvjetnikom dobila pravnu pomoć za koju on godinama nije bio plaćen, pa sud nije utvrdio da bi stečajni dužnik bio oštećen zato što je stečajna upraviteljica angažirala odvjetnika koji joj je i zet**“, razlučni je vjerovnik tražio izuzeće sutkinje Vere Jelenović. Međutim predsjednica suda odbila je takav prijedlog.

Dokaz: -podnesak od 31. prosinca 2021./u spisu/
-rješenje TS u Rijeci, broj 29 Su-311/2021-3, od 3. siječnja 2022.
/u spisu/

10. Razlučni vjerovnik drži da iz gore navedenog proizlazi da je sutkinja Vera Jelenović svjesno povrijedila zakonsku odredbu o izuzeću stečajne upraviteljice, kao i da je grubo povrijedila načelo nepristranosti i sukoba interesa kada je dopustila da stečajna upraviteljica angažira odvjetnika - zeta i na taj način opravdala troškove koje je na njegovo ime zatražila stečajna upraviteljica. Dakle, postojali su vrlo opravdani razlozi za njeno izuzeće koje je Predsjednica suda trebala uvažiti, stoga se svi ovi navodi imaju smatrati razlozima žalbe razlučnog vjerovnika na rješenje naslovnog suda, broj 29 Su-311/2021-3, od 3. siječnja 2022.

11. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (u nastavku VTS) broj PŽ-4560/2021 od 16. studenog 2021. ukinuto je prethodno rješenje i u točki 30. dane su jasne upute, koje je sud dužan primijeniti u ponovnom postupku.

12. U donošenju novog rješenja prvostupanjski sud nije se pridržavao, a niti je uvažio navedene upute VTS-a, osim što je odbio prijedlog stečajne upraviteljice za rezervaciju, pa tako pod točkom 26. osporenog rješenja navodi: „*Međutim, sud u skladu s već navedenom uputom drugostupanjskog suda nije prihvatio prijedloge stečajnog upravitelja glede rezervacije 100.000,00 kn za postupke P-445/2019 i P-564/2017 prihvaćajući mišljenje drugostupanjskog suda*“. **Navedena odluka u potpunoj je proturječnosti sa činjenicama utvrđenim u ponovljenom postupku.**

13. Zapravo, pod točkom 9. pobijanog rješenja sud navodi; „*Stečajni upravitelj predlaže i rezervaciju iznosa od 100.000,00 kn za potencijalne obveze po parnicama u tijeku radi osporavanja prijavljenih tražbina (Brankice Nujić, P-445/2019 i Astorija d.o.o. P-564/2017)*“, **pogrešno.**

14. Nakon što je razlučni vjerovnik u žalbi upozorio sud i stečajnu upraviteljicu da protuzakonito traže 100.000,00 kn na ime rezervacije troškova za parnične postupke koji su tijekom odnosno za parnični postupak koji je pravomoćno okončan, **stečajna**

upraviteljica je postavila novi zahtjev i za preostalu parnicu zatražila rezervaciju sada u iznosu od 20.000,00 kn. O tome je ponovo raspravljeno na ročištu 18. svibnja 2022., jer je razlučni vjerovnik zatražio da mu se vrati 80.000,00 kn, upravo iz razloga što je stečajna upraviteljica svoj zahtjev za rezervaciju smanjila na 20.000,00 kn.

Dokaz: - dopuna i korekcija obračuna troškova stečajne upraviteljice od 19. studenog 2021. /u spisu/
-zapisnik sa ročišta od 18. svibnja 2022. /u spisu/

15. Dakle, potpuno pogrešno i proturječno od činjenica utvrđenih u postupku, sud je u pobijanom rješenju pod točkom 26. donio **odluku o zahtjevu koji uopće nije postavljen, jer nije u donošenju odluke koristio novi dopunjeni obračun troškova**, te je proturječno iznio svojo pravno shvaćanje o istoj stvari (rezervaciji) jedno na raspravi, a drugo u rješenju, unatoč tome što mu je bila poznata uputa i pravno shvaćanje VTS-a. **Pa je tako sud i u izreci rješenja naveo da se iz iznosa kupovnine u stečajnu masu unose obračunati troškovi u iznosu od 1.250.985,00 kn, iako je stečajna upraviteljica dostavila novi obračun i zatražila troškove u iznosu od 1.151.185,48 kn.**

16. Nadalje, sud ponovo nije odlučio o namirenju razlučnog vjerovnika sve sukladno čl. 124. st. 4. OZ-a, dakle nije donio rješenje o namirenju, a niti je dao jasne i razumljive razloge koji proizlaze iz isprava u spisu.

17. Prvostupanjski sud je nakon ročišta za diobu, ponovo pobijanim rješenjem odlučio o diobi kupovnine ostvarene prodajom nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo u okviru stečajnog postupka.

18. Prema uputi VTS-a, prvostupanjski sud je trebao odlučiti o namirenju sukladno odredbama čl. 124. i 125. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; dalje: OZ), uz primjenu odredaba čl. 248. i 254. SZ-a u pogledu obračuna troškova i namirenja razlučnih vjerovnika iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine - stečajne mase stečajnog dužnika označene u izreci pobijanog rješenja.

19. U ponovnom postupku, održana su dva ročišta za diobu kupovnine, 17. veljače 2022. i 18. svibnja 2022. Na ročištima razlučni vjerovnik iznio je tvrdnje i upozorio na činjenice koje postoje u ispravama u spisu, a koje su odlučne za donošenje zakonite odluke upravo kako je to VTS i u svojoj uputi zatražio, međutim niti jednu činjenicu, niti jednu tvrdnju sud nije obrazložio, niti je iznio svoje opravdane valjane razloge. Što više proturječio je o činjenicama koje iznesene na ročištu i koje navodi sada u pobijanom rješenju, pa je pobijano rješenje u potpunosti preslika ranije ukinutog rješenja.

Dokaz: -zapisnik sa ročišta od 17. veljače 2022. /u spisu/
-zapisnik sa ročišta od 18. svibnja 2022./u spisu/

20. Postupajući na takav način u ponovnom postupku sud ne samo što nije postupio po uputi VTS-a i otklonio nepravilnosti koje su dovele do ukidanja nepravilnog i

nezakonitog rješenja, nego preslikavajući ranije rješenje nije se potrudio otkloniti niti očite pogreške.

21. Stoga razlučni vjerovnik - podnositelj žalbe i dalje osporava dio obračuna troška kojeg je stečajna upraviteljica predložila, a koji se odnose na troškove unovčenja prodane nekretnine na kojoj podnositelj žalbe ima razlučno pravo.

22. Pobijano rješenje ponovo ne sadrži valjane razloge u pogledu **visine troška koji se odnosi na nagradu stečajne upraviteljice**, ali i na odobravanje troškova koji **nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari**.

23. Iako, je VTS u svojoj odluci naveo da ocjena zakonitosti i pravilnosti rada stečajne upraviteljice ne mogu biti kriterij za ocjenu visine nagrade stečajne upraviteljice, pod točkom 23. rješenja sud ponovo navodi da je je njen rad bio savjestan, da je podnosila redovita izvješća i brojna očitovanja. Brojna očitovanja nastupila su nakon prigovora razlučnog vjerovnika i odluke VTS-a, na koje je bila dužna dati dodatna objašnjenja i dostaviti tražene isprave. Samim time bilo je očito da njen rad nije mogao biti ocijenjen usvajanjem prijedloga o najvišoj nagradi, pa sud ponovo nije dao valjane razloge kad je odlučivao o visini nagrade.

24. U ponovnom postupku pod točkom 21. rješenja sud je ponovo pogrešno obrazložio da nije nastupila šteta za stečajnu masu u pogledu komunalne naknade, jer da stečajna upraviteljica nije za 50% tražila zakonsko smanjenje s obzirom da stečajni dužnik nije obavljao poslovnu djelatnost.

25. Zapravo sud prihvaća stajalište stečajne upraviteljice da bi troškovi prisilne naplate komunalne naknade koju je vjerovnik Općina Svetvinčenat mogla pokrenuti bili veći od iznosa smanjenja za 50%, pa da na taj način nisu nastali veći troškovi za stečajnu masu. Kako je je u tom pogledu izveden dokazni postupak izračun kamata, koji je stečajna upraviteljica dostavila na zahtjev suda iznosio **18.673,10 kn**, kao trošak koji bi eventualno nastao, proizlazi da u odnosu na iznos od **107.186,83 kn** koji se odnosi na smanjenje komunalne naknade za koji postoji zakonska osnova (razlučni vjerovnik je nakon preuzimanja nekretnina podnio zahtjev općini i dobio račune sa dvostruko manjim iznosom), isti nije viši, nego upravo suprotno znatno niži.

26. Dakle, sud je ponovo pogrešno utvrdio da bi smanjenjem komunalne naknade troškovi prisilne naplate bili veći, a da o tome uopće nije dao valjane razloge, odnosno nije obrazložio kako bi iznos izračunate kamate (18.673,10 kn) bio veći trošak od iznosa zakonskog smanjenja komunalne naknade (107.186,83 kn).

27. Takvim postupanjem i u ponovnom postupku utvrđeno je da je stečajna upraviteljica u izravnom dogovoru sa Općinom Svetvinčenat, bez suglasnosti skupštine vjerovnika radila na štetu stečajne mase koju je oštetila za iznos od 107.186,83 kn, odnosno kako to navodi i VTS, da je povećala obveze i time umanjila mogućnost namirenja razlučnog vjerovnika.

28. Isto tako u ponovnom postupku nije utvrđeno, a sud nije dao valjane razloge niti je obrazložio zašto bi Ugovor o najmu sklopljenog 15. ožujka 2017. (Ugovor je sklopljen dva dana nakon zakazanog ročišta radi izjašnjenja o prijedlogu i raspravi o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom), između Astoria d.o.o. iz Poreča (čiji

je zakonski zastupnik bračni drug zakonske zastupnice stečajnog dužnika) i stečajnog dužnika, bio valjan i pravna osnova valjanog zakonskog posjeda Astorie d.o.o., pa je stečajna upraviteljica dopustila da se nekretnine stečajnog dužnika u trenutku otvaranja stečajnog postupka i dalje koriste, stječe dobit, i stvaraju troškovi.

29. Razlučni vjerovnik smatra da je time izravno nanесena šteta stečajnoj masi i to upravo zbog nesavjesnog i nezakonitog rada stečajne upraviteljice, a kako je to sve detaljno navedeno u prethodnoj žalbi.

30. Ponovo se ističe, da iz izvješća stečajne upraviteljice proizlazi da je nekretnine koje su činile stečajnu masu obišla svega dva puta i to 12. srpnja 2017. i 17. svibnja 2018. Prilikom prvog posjeta utvrdila je da se iste iznajmljuju gostima temeljem Ugovora o najmu sklopljenog 15. ožujka 2017. (Ugovor je sklopljen dva dana nakon zakazanog ročišta radi izjašnjenja o prijedlogu i raspravi o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom), između Astoria d.o.o. iz Poreča (čiji je zakonski zastupnik bračni drug zakonske zastupnice stečajnog dužnika) i stečajnog dužnika. Utvrdila je da obzirom na sezonu u tijeku i goste smještene u kućama - vilama **nije primjereno poduzimati neke radnje.**

31. Pod točkom 12. pobijanog rješenja sud navodi da je stečajna upraviteljica istaknula kako nije mogla ući u posjed nekretnina stečajnog dužnika, jer joj je **zakupnik predočio važeći ugovor o zakupu**, a što proturječi sa njenim izvješćem od 11. kolovoza 2017. gdje je napisala da se radi o ugovoru gdje je najamnina određena kao kompenzacija, ali da nije poznat iznos najma vila. Pa dalje navodi „**s obzirom da je Astorija d.o.o. neovlašteno u posjedu navedenih nekretnina**, te iste iznajmljuje turistima, da je bila prisiljena radi zaštite stečajne mase angažirati odvjetnika“.

32. Dakle, o tome sud nije odlučio, i nije dao valjane razloge zašto je prihvatio navode stečajne upraviteljice koji su kontradiktorni njenim izvješćima. Kao što nije dao nikakve razloge pod točkom 24. osporenog rješenja, da je stečajna upraviteljica poduzela sve radnje da se troškovi struje naplate, odnosno spriječe. Koje su to radnje sud nije naveo već je dao uopćeno obrazloženje, iako je u ponovnom postupku drugačije utvrđeno.

33. U ponovnom postupku podneskom od 11. siječnja 2022. stečajna upraviteljica dostavila je isprave koje se odnose na korespondenciju sa HEP-om, na što se je razlučni vjerovnik očitovao podneskom od 27. siječnja 2022. iz kojih isprava proizlazi da stečajna upraviteljica nije poduzela na vrijeme radnje kako bi te troškove spriječila, a kamoli naplatila.

Dokaz: - Podnesak stečajne upraviteljice od 11.siječnja 2022./u spisu/
- Podnesak razlučnog vjerovnika od 27. siječnja 2022./u spisu/

34. Stečajna upraviteljica je odmah nakon otvaranja stečajnog postupka dobila zahtjev HEP-a, za sklapanjem Ugovora o opskrbi, pa kao zakonska zastupnica nije postojala niti jedna zapreka da ne zatraži isključenje električne energije, jer se ista koristi od strane neovlaštenih osoba koje su neovlašteno u posjedu.

35. Sama činjenica da je HEP uputio zahtjev za sklapanjem ugovora stečajnoj upraviteljici, jasno govori o tome, da je u tom trenutku, a sukladno Stečajnom zakonu

bila i ovlaštena osoba, a ne Astoria d.o.o. iz Poreča, pa je imala obvezu učiniti sve kako bi spriječila nastanak štete od strane neovlaštenih osoba. Prema tome, kao što je i sama navela u gore navedenom izvješću ona je dopustila korištenje i nekretnina i potrošnju električne energije jer **(nije bilo primjereno poduzimati neke radnje dok su turisti u vilama).**

36. U odgovoru HEP-u od 7. kolovoza 2017. jasno proizlazi da se **prema obavijesti koju je dobila** od zakonskog zastupnika dužnika, od otvaranja stečajnog postupka predmetne nekretnine nalaze i dalje u posjedu društva Astorija d.o.o. iz Poreča. Što znači da se stečajna upraviteljica osobno nije uvjerila u tu činjenicu, dakle nije bila na licu mjesta, nego ju je o tome obavijestio nezakoniti posjednik. I ta činjenica dovoljno govori o njenom savjesnom i brižnom postupanju oko preuzimanja stečajne mase.

37. Zbog dopuštanja obavljanja djelatnosti iznajmljivanja nekretnina turistima, zahtjev za isključenje struje uputila je 26. rujna 2017. na kraju sezone, pa kad se tome pridoda i vrijeme do isključenja 19. listopada 2017. Astorija d.o.o. nesmetano je obavila svoju gospodarsku djelatnost i trošila struju.

38. Prema navedenom stečajna upraviteljica bila je dužna prvo potpisati ugovor o opskrbi električnom energijom i vodom, te nakon sklopljenih ugovora i dostave ugovora distributerima, zatražiti na propisanom obrascu distributera odmah isključenje struje i vode, čime bi spriječila nastanak troškova stečajne mase i onemogućila neovlašteno stjecanje bez osnove, a Astoria d.o.o. kao nezakoniti posjednik bio bi primoran ili sklopiti ugovor o zakupu sa stečajnom upraviteljicom ili predati posjed.

39. VTS je upozorio sud na dosljednu primjenu čl. 89. kao i čl. 91. SZ-a, odnosno, izričito je naveo da da zbog neobavljanja dužnosti sukladno zakonu sud može razriješiti stečajnog upravitelja. Svi navodi i činjenice iznesene u žalbi i svim drugim podnescima, temelje se samo na utvrđenjima koja proizlaze iz isprava i dokumentacije u spisu i potvrđuju sve izneseno. Stoga ne samo da stečajnoj upraviteljici ne pripada nagrada, nego ju je sud trebao prije svega izuzeti, a kad to nije učinio trebao ju je razriješiti po službenoj dužnosti.

40. U točki 25. spornog rješenja sud je ponovo pogrešno i proturječno odlučio o troškovima odvjetnika koji se namiruju iz kupovnine, a nisu u vezi sa predmetom na kojem postoji razlučno pravo. Dakle, protivno pravnom shvaćanju VTS-a, iznesenom u točki 27. rješenja, ponovo je prihvatio zahtjev stečajne upraviteljice za namirenjem troškova zastupanja odvjetnika u parničnim postupcima.

41. Sud priznaje odvjetnički trošak u iznosu od 126.081,25 kn na ime dostavljenog obračuna troškova za predmete P-564/2017, P-565/2017, P-161/2016, R1-155/2018, OVR-5705/2017 i sastav pravnog mišljenja, **navodeći da se sudski postupci koji se vode ili koji su se vodili izravno tiču predmetnih nekretnina**, odnosno da se parnični postupak P-564/17 odnosi na spor sa zakupcem predmetnih nekretnina vezano za ulaganja u nekretnine, a P-565/17 odnosi se na spor vezan za plaćanje komunalija. Međutim kada navodi rezervaciju iznosa pod točkom 9. rješenja onda navodi da se radi o parnicama radi osporavanja prijavljenih tražbina.

42. Takvi navodi protivni su dokazima i ispravama u spisu, pa je sud ponovo počinio bitnu povredu parničnog postupka kao i u prethodnom rješenju, jer se radi o parničnim postupcima koji su pokrenuti u tijeku stečajnog postupka **radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine.**

43. Navedene parnice oznake P-564/2017, sada oznake P-262/2021 i P-565/2017 sada oznake P-445/2019, nisu parnice koje se tiču predmeta na kojima postoji razlučno pravo, već se radi o parnicama koje su **pokrenuli stečajni vjerovnici Brankica Nuić iz Poreča i Astorija d.o.o. iz Poreča radi utvrđivanja osnovanosti osporenih tražbina na ispitnom ročištu 20. rujna 2017.**

Dokaz:- Izvješće stečajne upraviteljice od 8. rujna 2017. u dijelu o tražbinama /u spisu/

- Rješenje naslovnog suda broj St-878/2016 od 22. rujna 2017./u spisu/

44. Prijavljene tražbine navedenih stečajnih vjerovnika, koje su osporene i za koje je pokrenut parnični postupak protiv stečajnog dužnika, su tražbine koje se ne namiruju iz kupovine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava, pa time niti troškovi koji su nastali ili će nastati u parničnom postupku koji se vodi radi utvrđivanja njihove osnovanosti nisu obveze koje bi išle na teret unovčenja predmeta razlučnog prava. Radi se o tražbinama i troškovima koji se namiruju kao obveze ostale stečajne mase.

Dokaz: Pravno shvaćanje VTS-a, broj, PŽ-4817/2019 od 3. rujna 2019.

45. Dakle, odvjetnički troškovi za navedene parnice su neosnovani. Kao što su neosnovani troškovi odvjetnika za izmišljene radnje (pravno mišljenje za koje je angažiran odvjetnik i za koje traži iznos od 2.500,00 kuna, iako o takvim stvarima mišljenje zajedno sa sudom daje skupština vjerovnika), za sastav dopisa (trošak 1.000,00 kn), o povlačenju tužbe pod brojem P-161/2016, iako je o tome odluku donijela skupština vjerovnika, pa je takav podnesak mogla sastaviti sama stečajna upraviteljica, u ovršnom predmetu Ovr-5705/17, gdje su dosuđeni troškovi stečajnom dužniku u iznosu od 10.000,00 kn, a odvjetnik potražuje trošak podneska u iznosu od 5.000,00 kn (zašto se nije naplatio iz dosuđenih troškova).

46. Iz osporenog rješenja jasno proizlazi stav suda da je sve te troškove dužan namiriti razlučni vjerovnik, a da istovremene nije odlučeno, a niti je utvrđeno zašto se ne naplaćuju dosuđeni troškovi stečajnoj masi iz koje bi se ti troškovi trebali namiriti.

47. Dakle, osim što na temelju utvrđenih činjenica i dokaza sud donosi pogrešan zaključak, rješenje sadrži nerazumljive navode koji dovode do proturječnosti onoga što je odlučeno u odnosu na ono što je u sadržaju isprava.

48. Tako pod točkom 16. rješenja navodi: „*Stečajni upravitelj je istaknula kako je skupština vjerovnika dala suglasnost za angažiranje odvjetnika u parnici protiv Brankice Nuić (s glavnicom potraživanja od 1.538.249,65 kn)*“.

Takva parnica uopće ne postoji niti se je vodila protiv Brankice Nuić, niti je stečajni dužnik imao potraživanje prema Brankici Nuić, upravo suprotno radi se o naprijed navedenoj parnici koju je prema rješenju suda pokrenula Brankica Nuić kao vjerovnik radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine.

~~razlučnim pravom odnosi se na: komunalnu naknadu u iznosu od 195.792,86 kn, (214.373,66 - 18.580,80), vodna naknada u iznosu od 72.576,56 kn ukupno 268.369,42 kn u iznosu koji nije plaćen. Sve ostalo navedeno plaćeno je iz predujma.~~

55. Slijedom izloženog prvostupanjski sud u ponovnom postupku nije raspravio sva sporna pitanja na koja ga je u svom rješenju upozorio VTS, a što je bio dužan učiniti sukladno odredbi čl. 377. st.2. ZPP-a, stoga žalitelj predlaže da drugostupanjski sud usvoji ovu žalbu i preinači pobijano rješenje uz primjenu odredbi čl. 366.a ZPP-a.

U Samoboru, 2. kolovoza 2022.

za NPT CENTAR d.o.o. Samobor
direktor

Niko Pervan

NPT CENTAR d.o.o.
Samobor, Hercegovačka 13